

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

לפני כבוד השופט רחמים כהן

מבקשים

1. אלי נכט
 2. סמיון ולדברג
- ע"י ב"כ עוה"ד אדם לוין ויונתן רפפורט

נגד

משיבות

1. Facebook Ireland Ltd.
 2. Facebook, Inc.
- ע"י ב"כ עוה"ד יעקב שרביט, יצחק שרגאי ואלעד וולפסטל

החלטה

החלטה זו עוסקת בשאלה, מיהו "צרכן" של פייסבוק.

המשיבות הגישו בקשה לסילוק על הסף של הבקשה המתוקנת לאישור התובענה כייצוגית (להלן – **הבקשה לסילוק על הסף, ובקשת האישור, בהתאמה**).

בקשת האישור הוגשה ביום 1.1.2017 ותוקנה לראשונה ביום 19.2.2017. הצדדים הסכימו לעיכוב ההליכים בתובענה עד למתן פסק דין ברע"א 5860/16 Facebook Inc. נ' **בן חמו** (להלן – **עניין בן חמו**). פסק הדין ניתן ביום 31.5.2018. ביום 17.9.2018 אושרה בקשה נוספת לתיקון בקשת האישור.

המשיבות הגישו את הבקשה לסילוק על הסף ביום 10.2.2019 ולאחר שהוגשו תשובה לבקשה ותגובה לתשובה הגישו הצדדים הסדר דיוני לפיו: הבקשה לסילוק על הסף תוכרע על יסוד כתבי הטענות שהוגשו על ידי הצדדים וההחלטה בבקשה תינתן לאחר מתן החלטה בבקשה לסילוק על הסף **בעניין אנסבכר** (ת"צ 5940-11-16 **אנסבכר** נ' Facebook Ireland Ltd.). ההחלטה בעניין אנסבכר ניתנה ביום 20.7.2020.

המשיבות סבורות, שיש לסלק את בקשת האישור על הסף מהטעמים הבאים:

בקשת האישור כפופה לתניית שיפוט זר ייחודית וברירת דין זר, תקפה ואכיפה, המחייבת את בירורו של סכסוך זה בקליפורניה ולפי דין קליפורניה; המבקשים כשלו מלטעון באופן ראוי כל טענה לפי דין קליפורניה, שכן ה"מומחה" מטעם המבקשים אינו מומחה לדין קליפורניה; למבקשים אין עילת תביעה אישית נגד Facebook, Inc.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

כלל הוא, שאין לדון בבקשה לסילוק על הסף של בקשת אישור בנפרד מהדיון בבקשת האישור (רע"א 2022/07 הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' אר-און השקעות בע"מ, מיום 13.8.2007, פסקה 4). הדיון בבקשת האישור הוא עצמו הליך מקדמי ופיצולו לתת-הליכים אינו רצוי ועלול לגרום לסרבולו (רע"א 5154/08 קוסט פורר גבאי את קסירר רו"ח נ' קדמי, מיום 2.4.2009, פסקה 5). בחינת השאלה, האם קיימת עילת תביעה נערכת בכל מקרה במסגרת הדיון בבקשת האישור ולא בבקשה לסילוק על הסף של בקשת האישור, אלא אם מדובר בבקשת סרק מופרכת על פניה (ת"צ 28098-05-11 הרפז נ' רשות שדות התעופה, מיום 5.12.2012, פסקה 4).

לצד זאת, טענות בדבר תניית שיפוט זר וברירת דין זר הן טענות מקדמיות, שניתן, ולעיתים אף רצוי, לדון בהן בתחילה, במסגרת הליך נפרד, שכן להחלטה בטענות אלה השפעה מהותית על ניהול ההליך כולו. ההחלטה תקבע את מקום השיפוט ואת הדין החל על התובענה.

לאור האמור, החלטה זו תעסוק בטענות בדבר תניות השיפוט הזר וברירת הדין הזר בלבד. ואילו הטענות בנוגע למומחה לדין הזר ובאשר לעילת התביעה לכאורה של המבקשים תידונה, במידת הצורך, במסגרת הדיון בבקשת האישור.

הצדדים ובקשת האישור המתוקנת

מבקש 1 הוא עו"ד ואיש ציבור. בשנת 2014 פתח עמוד פייסבוק וקידם במסגרתו תכנים שונים, שעוסקים ברובם, אך לא רק, בנושאים פוליטיים. במשך השנים רכש מבקש 1 חבילות שיווק מפייסבוק, תמורת תשלום. פייסבוק סגרה את חשבונו של מבקש 1 בחודש דצמבר 2016.

מבקש 2 הוא איש שיווק, המשווק קורסים בנושאים שונים. בשנת 2008 פתח עמוד פייסבוק אישי ומאז הוא מקדם במסגרתו את הקורסים המשווקים על ידו. בעבר רכש חבילות שיווק מפייסבוק תמורת תשלום. פייסבוק סגרה את חשבונו של מבקש 2 בחודש דצמבר 2016.

משיבה 1 (להלן – פייסבוק אירלנד) סיפקה את שירותי פייסבוק למשתמשים שמקום מושבם בישראל עד ליום 14.7.2018. במועד זה נכנסו לתוקף תנאי שירות חדשים עבור המשתמשים הישראליים. החל מיום זה, משיבה 2 (להלן – פייסבוק אינק) הייתה לחברה המספקת את שירותי פייסבוק לתושבי מדינת ישראל (להלן יחד – פייסבוק).

הקבוצה שבגינה הוגשה בקשת האישור הוגדרה על ידי ב"כ המבקשים, כדלהלן:
"כל משתמשי פייסבוק (בין אם בתשלום, בין אם לאו) שחשבונו הפייסבוק שלהם הושבת על ידי פייסבוק ללא התראה מוקדמת וללא שפייסבוק אפשרה להם לערער על ההחלטה להשבית את החשבון".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

בבקשת האישור נטענו הטענות הבאות נגד פייסבוק אינק: פייסבוק הפרה את תנאי השירות כאשר השביתה את חשבונות המבקשים ללא התראה מראש וללא אזהרה, פעלה בחוסר תום לב, בניגוד לסעיף 7(ב) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970. עוד נטען, שפייסבוק מפרה את תקנת הציבור והתנהלותה עולה לכדי רשלנות כלפי משתמשיה. סגירת החשבונות גרמה למשתמשים נזקים ממוניים ולא ממוניים וקיים קשר סיבתי בין ההפרה של פייסבוק לבין הנזק שנגרם למשתמשיה. באשר לתנאי השירות נטען, שהסעיף המתיר לפייסבוק להשבית את חשבונות משתמשיה כרצונה ללא הודעה מוקדמת וללא אפשרות לשחזר את החשבון, הוא תנאי מקפח בחוזה אחיד, שדינו בטלות.

באשר לפייסבוק אירלנד נטען בבקשה לאישור, בהתאם לדין בקליפורניה, שהפרה את תנאי השימוש והתרשלה כאשר השביתה את הפרופילים של המבקשים. עוד נטען כלפי משיבה 2, שהתעשרה שלא כדין על חשבון משתמשיה.

הסעדים המבוקשים בבקשת האישור הם פיצוי כספי לטובת חברי הקבוצה ומתן הוראות לפייסבוק לגבי אופן סגירת חשבונות בעתיד.

תניות שיפוט זר ייחודיות וברירת דין זר

תנאי השימוש של פייסבוק אירלנד

סעיף 15.1 לתנאי השימוש של פייסבוק אירלנד, שכותרתו "מחלוקות" ("Disputes"), כולל תניית שיפוט זר לפיה "כל טענה" ("Any claim") נגד Facebook תיפתר "באופן ייחודי" ("Exclusively") בבתי המשפט של קליפורניה:

"You will resolve any claim, cause of action or dispute (claim) you have with us arising out of or relating to this statement or Facebook exclusively in the U.S. District Court for the Northern District of California or a state court located in San Mateo County, and you agree to submit to the personal jurisdiction of such court for the purpose of litigating all such claims."

סעיף 15.1 סיפא לתנאי השימוש קובע תניית ברירת דין זר ייחודית על פיה, כל תביעה בין פייסבוק ומשתמשיה או המפרסמים בה, תידון בהתאם לחוקים של מדינת קליפורניה:

"The laws of the State of California will govern this statement, as well as any claim that might arise between you and us, without regard to conflict of law provisions."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

סעיף 15.1 נדון בפסק הדין **בעניין בן חמו** ונקבע, שאין לראות בתניית ברירת הדין תניה מקפחת ואין מקום להתערב בה (פסקה 43 לפסק הדין. ראו גם: ת"צ 56348-03-17 **טדסה** נ' Google LCC, מיום 9.7.2020; ת"צ 5940-11-16 **אנסבכר** נ' Facebook Ireland Limited, מיום 20.7.20). מנגד, לגבי תניית השיפוט הזר נקבע, שמדובר בתניה מקפחת שדינה להתבטל (פסקה 40 לפסק הדין).

תנאי השירות של פייסבוק אינק

תנאי השירות החדשים, של פייסבוק אינק, מכילים הוראות הדורשות ממשתמשים שאינם "צרכנים" להגיש כל תביעה כנגד Facebook Inc. במערכת בתי המשפט בקליפורניה בהתאם לדין קליפורניה. כך, סעיף 4.4 של תנאי השירות קובע:

"If you are a consumer, the laws of the country in which you reside will apply to any claim, cause of action, or dispute you have against us that arise out of or relates to these Terms or the Facebook Products ("claim"), and you may resolve you claim in any competent court in that country that has jurisdiction over the claim. In all other cases, you agree that the claim must be resolved exclusively in the U.S. District Court for the Northern District of California or a state court located in San Mateo County that you submit to the personal jurisdiction of either these courts for the purpose of litigating any such claim, and that the laws of the state of California will govern these Terms and any claim, without regard to conflict of law provisions." (הדגשה הוספה).

להלן סעיף 4.4 לתנאי השירות של פייסבוק אינק בנוסח העברי:

"... אם אתה צרכן, חוקי המדינה שבה אתה מתגורר יחולו על כל טענה, עילה או מחלוקת שיש לך כנגדנו אשר נובעת מתוך או קשורה לתנאים אלה או למוצרי פייסבוק ("טענה") ואתה רשאי לפתור את הטענה שלך בכל בית דין מוכר במדינה זו אשר יש לו סמכות שיפוט לגבי הטענה. בכל המקרים האחרים, אתה מסכים שסמכות השיפוט הייחודית בטענה תהא נתונה לבית המשפט המחוזי של ארה"ב במחוז הצפוני של קליפורניה או בבית משפט של המדינה הנמצא במחוז סן מטיאו, שאתה מכיר בסמכות השיפוט האישית של כל אחד מבתי המשפט אלה למתרות התדיינות לגבי טענה זו, ושחוקי מדינת קליפורניה יחולו על תנאים אלה ועל כל טענה, ללא קשר להוראות מתקל הדינים." (הדגשה הוספה).

תנאי השירות של פייסבוק אינק מבחינים בין משתמש שהוא "צרכן", שאז המחלוקות בינו לבין פייסבוק יתבררו בישראל ויחולו דיני מדינת ישראל לבין "כל המקרים האחרים" שבהם סמכות השיפוט הייחודית תהא נתונה לבתי המשפט בקליפורניה ויחולו דיני מדינת קליפורניה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

תמצית טענות הצדדים בבקשה לסילוק על הסף

לטענת פייסבוק, המבקשים אינם בגדר "צרכנים" ולפיכך, דין התובענה להתברר בקליפורניה על פי דיני מדינת קליפורניה. לטענת פייסבוק, המבקשים מציגים את עצמם בבקשת האישור, כ"משתמשים עסקיים" – משווקים מקצועיים, אשר רכשו שירותי פרסום ו"חבילות שיווק" מפייסבוק לשם קידום תוכן בעמודים שלהם. המבקשים אינם "סתם" משתמשים בפלטפורמת פייסבוק, שאינם משלמים (קרי, צרכנים) אלא הם משתמשים ש"אינם צרכנים" (קרי, מפרסמים). בהתאם לכך, הם כפופים לתנאי השירות הכוללים תניית שיפוט זר ייחודית ותניית ברירת הדין המחייבות הכרעה בסכסוכים בין המשתמשים שאינם צרכנים לבין פייסבוק בבתי המשפט בקליפורניה ובהתאם לדין בקליפורניה.

עוד נטען, שבעניין בן חמו בית המשפט העליון נמנע מלאכוף את תניית השיפוט הזר של פייסבוק אירלנד אך ורק בהקשר של תובענה ייצוגית צרכנית, שהוגשה על ידי משתמש שלא טען לשימוש עסקי או פרסומי בשירות פייסבוק. פסק הדין בעניין בן חמו לא מצא בתניה זו משום תניה מקפחת בהקשר של הליך אשר הובא על ידי משתמשים "עסקיים" או משתמשים אחרים שאינם צרכנים, כגון המבקשים כאן.

לטענת המבקשים, פייסבוק שוגה בסווגה את המבקשים כ"לקוחות עסקיים". בפועל, לצד העובדה שרכשו שירותי פרסום מידי פעם מפייסבוק, המבקשים הם בעלי חשבון משתמש פרטי בפייסבוק, אשר הושבת על ידי פייסבוק ללא התראה מראש, ללא הסבר וללא זכות ערעור. חשבונות המבקשים אינם חשבונות של חברה מסחרית ולא של עסק. עוד נטען, שפייסבוק שוגה בפרשנות שהיא מעניקה להכרעת בית המשפט העליון בעניין בן חמו לפיה, החלטה זו חלה רק על צרכנים ולא על לקוחות אשר רוכשים מפייסבוק שירותי פרסום. מסקנות בית המשפט העליון בעניין בן חמו נכונות גם לגבי "לקוחות עסקיים".

דיון

השאלה העומדת להכרעה בדיון זה היא, האם המבקשים הם בגדר "צרכנים" של פייסבוק אם לאו.

תנאי השירות של פייסבוק אינם מגדירים מיהו "צרכן" ועל כן, יש צורך לפרש את הביטוי.

בהקשר זה יודגש, שתנאי השירות, לרבות תניית השיפוט וברירת הדין, נוסחו ונקבעו על ידי פייסבוק עצמה והם בבחינת "חוזה אחיד" כהגדרתו בחוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982 (ת"א 50870-05-15 לנ' Facebook Inc., מיום 14.12.2017; עניין בן חמו, פסקה 20).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

יכולתה של פייסבוק לקבוע את תנאי השירות באופן חד צדדי באה לידי ביטוי מובהק ביום 14.7.2018 כאשר פייסבוק הכתיבה למשתמשיה את תנאי השירות החדשים והחליטה, שממועד זה ואילך פייסבוק אינך תהיה לחברה המספקת את שירותי פייסבוק לתושבי מדינת ישראל.

נקודת המוצא של הצדדים כעולה מכתבי הטענות היא, שיש לפרש את הביטוי "צרכן" בהתאם לדין הישראלי. אף לא אחד מהצדדים טען, שיש לפרשו בהתאם לדין בקליפורניה.

המבקשים הם אנשים פרטיים, שפתחו פרופיל משתמש אישי בפייסבוק. במסגרת אותו פרופיל אישי, רשאי המשתמש לפרט את פרטיו האישיים, לרבות גילו, מקום עבודתו, תמונות, רשימת חברים ועוד. באמצעות הפרופיל האישי יכול משתמש לשלוח הצעות חברות למשתמשים אחרים בפייסבוק, להתכתב עם משתמשים אחרים, לאחל מזל טוב לחברים בימי ההולדת, לשתף מידע, לכתוב פוסטים ועוד. כמו כן, יכולים משתמשי פייסבוק להתעדכן בפעולותיהם של חבריהם בפייסבוק (סעיפים 8 – 13 לתצהיר מבקש 1).

בנוסף ליצירת פרופיל אישי, המשתמשים יכולים ליצור "עמודים" (PAGES) המאפשרים לעסקים, למוותגים ולארגונים ליצור נוכחות בפייסבוק על מנת להתחבר עם מעריציהם ולקוחותיהם. משתמשים המנהלים עמודים יכולים לרכוש שירותי פרסום כדי לקדם את העמודים שלהם או את התכנים שבהם (סעיף 10 לבקשה לסילוק על הסף, סעיף 25 לסיכומי המבקשים).

מבקש 1 פתח "עמוד" פייסבוק בשנת 2014 במסגרתו קידם תכנים שונים, שעוסקים ברובם בנושאים פוליטיים. במשך השנים רכש חבילות שיווק מפייסבוק, לשם קידום תכנים שהועלו על ידו, תמורת תשלום (סעיף 56 לתצהיר מבקש 1). מבקש 2 פתח "עמוד פייסבוק אישי" בשנת 2008 ומאז הוא מקדם במסגרתו את הקורסים המשווקים על ידו. בעבר רכש חבילות שיווק מפייסבוק תמורת תשלום (סעיף 58 לתצהיר מבקש 2).

כפי שעולה מכתבי הטענות ומהתצהירים, המבקשים פתחו פרופיל משתמש אישי ולצידו עמודים "עסקיים", שנפתחים תחת הפרופיל האישי. פייסבוק סגרה את הפרופיל האישי של המבקשים וגם את העמודים ה"עסקיים".

מבחינה לשונית, המבקשים הם "צרכנים" של פייסבוק, הם "משתמשים" בשירותי פייסבוק.

פייסבוק מבקשת להבחין בין משתמשים שאינם משלמים, שאז הם צרכנים, לבין משתמשים אשר רכשו שירותי פרסום מפייסבוק, שאז אינם צרכנים. סבורני, שנושא התשלום אינו יכול לשמש מדד בלעדי להבחנה בין צרכנים ללא צרכנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

מטבע הדברים, בעולם הרגיל (להבדיל מהעולם שיצרה פייסבוק), צרכן משלם עבור השירותים שהוא צורך. לפיכך, עצם התשלום, אינו הופך את המבקשים ללא צרכנים. הטענה, שרק מי שלא משלם לפייסבוק הוא "צרכן", אינה מובנת מאליה.

על פי לשונו הפשוטה, הרגילה והטבעית של הביטוי "צרכן", אין ספק שהמבקשים הם צרכנים, "קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב, היא המשמעות האינטואיטיבית הקמה עם קריאת לשון החוזה על רקע הקשר הכללי" (ע"א 8080/16 עמודי שחף בע"מ נ' לברניצ'וק, מיום 8.8.2018, פסקה 12).

חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הצרכן) מגדיר "צרכן" כ – "מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי, או משפחתי" (הדגשה הוספה). את המונח "צרכן" יש לפרש באופן רחב (ע"א 7187/12 צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל, מיום 17.8.2014, פסקה נב).

בענייננו, מדובר בשימוש מעורב הן שימוש אישי, ביתי ומשפחתי (בפרופיל האישי) והן שיווק קורסים וקידום נושאים ציבוריים ב"עמודים". בשים לב לכך, שמדובר בשירות "שעיקרו אישי" ולכך, שפייסבוק סגרה את הפרופיל האישי נראה, שיש לראות במבקשים כ"צרכנים" של פייסבוק.

ב"כ המבקשים הפנו בעניין זה להחלטה בת"צ 53033-12-12 לוי נ' זאפ גרופ בע"מ, מיום 16.6.2014, בו נטען על ידי המשיבה, שהמבקש שם "מזמין את שירותיה לצורכי עסקו" ועל כן אינו בגדר "צרכן" לעניין חוק הגנת הצרכן (פסקה 11.א). בית המשפט אינו מכריע בשאלה (פסקה 19), אך כותב את הדברים הבאים: "דפי זהב טוענת, ובצדק, שהעובדה שלקוחותיה הם עוסקים, ולא צרכנים, מחזקת את עמדתה. ואולם, אין להפריז בכוחו של טיעון זה, ולהסיק ממנו כי אין כל הצדקה להגן על לקוחות המשיבה. בין לקוחותיה של דפי זהב מצויים עוסקים זעירים רבים, אשר המידע המצוי ברשותם, יכולתם לנתחו וכוח המיקוח שלהם, אינם שונים באופן מהותי מצרכן פרטי. כך הוא גם המבקש, אשר יש להניח כי בין אם הוא מתקשר בעסקה כצרכן ובין אם כעוסק, נופל קורבן לאותם פערי מידע, הטיית קוגניטיביות ונחיתות בעמדת המיקוח. אין זאת אלה שבצד הקבוצה הקלאסית עליה מגנה החקיקה הצרכנית (רוכשי נכסים ושירותים לצרכים אישיים, ביתיים ומשפחתיים) יש מקום להגן (במידה מצומצמת יותר) גם על קבוצות נוספות המצויות בעמדת נחיתות מבחינת המידע, אופן ניתוחו וכוח המיקוח (ובהם העוסקים הזעירים)". (פסקה 48, הדגשה הוספה).

ב"כ המבקשים מפנים גם להחלטה בת"צ 15731-10-11 נירם חומרי גלם וציוד דפוס בע"מ נ' פזומט מקבוצת פז בע"מ, מיום 8.12.2013, לעניין חוזה אחיד, נכתבו הדברים הבאים: "מעבר לאמור, מעצם העובדה שלקוח מסוים הוא לקוח עסקי לא נלמדת בהכרח המסקנה כי הוא בעל כוח שוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 1393-01-17 נכט ואח' נ' Facebook Ireland Ltd. ואח'

המשתווה בעוצמתו לזה של חברת פז. חלק ניכר מלקוחות ההסדר העסקי הם עסקים קטנים וזעירים, שמספר הרכבים שהם מחזיקים קטן, וכוח המיקוח שלהם מול חברות הדלק איננו עולה באופן משמעותי (אם בכלל) על כוח המיקוח של משק בית פרטי. לפיכך לא ניתן ללמוד מכך שלקוחות ההסדר העסקי הם בתי עסק שאין צורך של ממש להגן עליהם מפני חוזה אחיד הכולל תניות מקפחות" (פסקה 14, הדגשה הוספה).

כאשר בוחנים את השאלה, האם המבקשים הם בגדר "צרכנים" של פייסבוק, לא ניתן להתעלם מהפער העצום שבין המבקשים לבין פייסבוק. המבקשים הם אנשים פרטיים, שרכשו מידי פעם שירותי פרסום ו"חבילות" שיווק ואילו פייסבוק היא תאגיד רב לאומי רב עוצמה, שמעל לשני מיליארד אנשים ברחבי העולם משתמשים במוצריה (ת"א 15-05-50870 לן נ' Facebook Inc., מיום 14.12.2017). אי השוויון בין פייסבוק לבין המשתמשים הוא כה משמעותי, עד אשר יש בו כדי לטשטש את ההבדלים, אם קיימים, בין משתמשים שלהם פרופיל אישי בלבד לבין משתמשים שלהם גם "עמודים" עסקיים. שניהם מצויים בעמדת נחיתות ביחס לפייסבוק ושניהם ראויים להגנות החקיקה הצרכנית.

סוף דבר

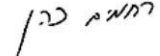
המבקשים הם בגדר "צרכנים" של פייסבוק.

בהתאם לכך, על יחסיהם עם פייסבוק אירלנד חל פסק הדין בעניין בן חמו ועל יחסיהם עם פייסבוק אינק חל סעיף 4.4 לתנאי השירות והדיון בבקשת האישור יתקיים בבית משפט זה, בישראל.

הבקשה לסילוק בקשת האישור על הסף נוכח תניית השיפוט הזר וברירת הדין – נדחית.

המשיבות תשלמנה למבקשים, יחד ולחוד, הוצאות משפט בסך של 29,250 ₪, תוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, ט"ז אב, תש"פ, 6 אוגוסט, 2020, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן, שופט